

Motion till riksdagen 2020/21:1052

av **Jonas Andersson i Skellefteå (SD)**

Värnandet av yttrandefrihet och åsiktsfrihet på internet och sociala medier

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att värna yttrandefrihet och åsiktsfrihet på internet i allmänhet och sociala medier i synnerhet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen årligen ska återkomma till riksdagen med en skrivelse om läget för yttrandefriheten på internet, i synnerhet dess kontakter med sociala medie-företag, och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Facebook och vissa andra sociala medieplattformar har under 2010-talet kommit att bli mötesplatser för medborgarna, stora torg dit alla och envar går för att prata om exempelvis samhällsutveckling och politik. Man kan själv välja vem man vill lyssna till, vem man diskuterar med, i vilka grupper man vill ingå, om man vill stå stilla i ett hörn av torget med sina vänner eller röra sig fritt och lyssna på olika talare. Sociala plattformar har kommit att bli en integrerad del av den moderna demokratin och en viktig sådan eftersom det ger alla en röst att höras med.

Problem uppstår dock när vissa individer eller grupper börjar kräva att just deras regler ska gälla för alla som kommer till dessa torg. Att åsikter som avviker från deras inte ska undvikas genom att man själv väljer bort den delen av torget, utan att man kräver att andra kastas ut, tystas eller låses in. Man ska deplattformera, hänga ut till allmän bespottning, se till att de förlorar sina jobb, göra dem till samhällets paria. För att uppnå detta mål sätter man tryck på medieplattformarnas ägare.

Det är dock principiellt problematiskt när sociala plattformar skruvar åt tumskruvarna på yttrandefriheten genom så kallade självsanerande åtgärder, speciellt när godtycket verkar vara stort. Det går alltid att förklara eller försvara tystandet med att

Facebook, Twitter, Instagram eller liknande sociala medieplattformar är privata företag, men det är att göra det lätt för sig. Det rör sig inte om små företagshemsidor utan om världsomspännande nätverk med miljarder medlemmar som kommit att bli ett viktigt samhällsintresse i många länder. Regelverket för och tolkningarna av vad som sker på sociala medieplattformar verkar allt oftare påverkas av större rörelser där myndigheter, medier och intressegrupper använder sina egna verktyg för att sätta press på just privatägda plattformar för att dessa ska kväsa åsikter eller information som anses misshaglig.

Det leder till angiverisystem där grupper med förment goda åsikter massanmäler inlägg och personer de ogillar för att tysta dem och deras åsikter. När detta beteende rättfärdigas eller kanske till och med uppmuntras av delar av det politiska och mass-mediala etablissemanget går det också att tolka som ett demokratiskt hot. Av den anledningen är transparens viktigare än någonsin, särskilt när vi vet att regeringen haft möten med olika sociala medieplattformar om vad man anser vara misshagliga budskap.

Demokratiska värden måste tillvaratas, och det är av största vikt att globala sociala medieplattformars "självsanerande åtgärder" inte riskerar att inskränka svenska medborgares yttrandefrihet och åsiktsfrihet. Regeringen bör därför årligen redovisa för riksdagen vilka kontakter man haft med globala sociala medier-företag samt vilka åtgärder man vidtagit för att säkra svenska folkets grundlagsskyddade yttrande- och åsiktsfrihet på internet.

Jonas Andersson i Skellefteå (SD)